

קדושת המכה

משוואת הניצחון: שלמות רוחנית כנשק אסטרטגי בשירות הצבאי

מבוסס על שיעורו של הרב אמיר ממון

הקונפליקט המהותי: מצווה היסטורית מול סכנה רוחנית

מצוות השירות הצבאי (החובה)

החובה הלאומית והדתית
להתגייס, להגן על העם
וליישב את הארץ.

הפחד מקלקול (החשש)

חשש אמיתי, לגיטימי ומבוסס
מירידה רוחנית, שחיקת **ערכים**
ופגיעה בקדושה האישית במהלך
השירות.

האם החשש מ"להתקלקל" מצדיק הימנעות מקיום מצווה?

תקדימים היסטוריים: כשמצווה מתנגשת עם סכנה רוחנית

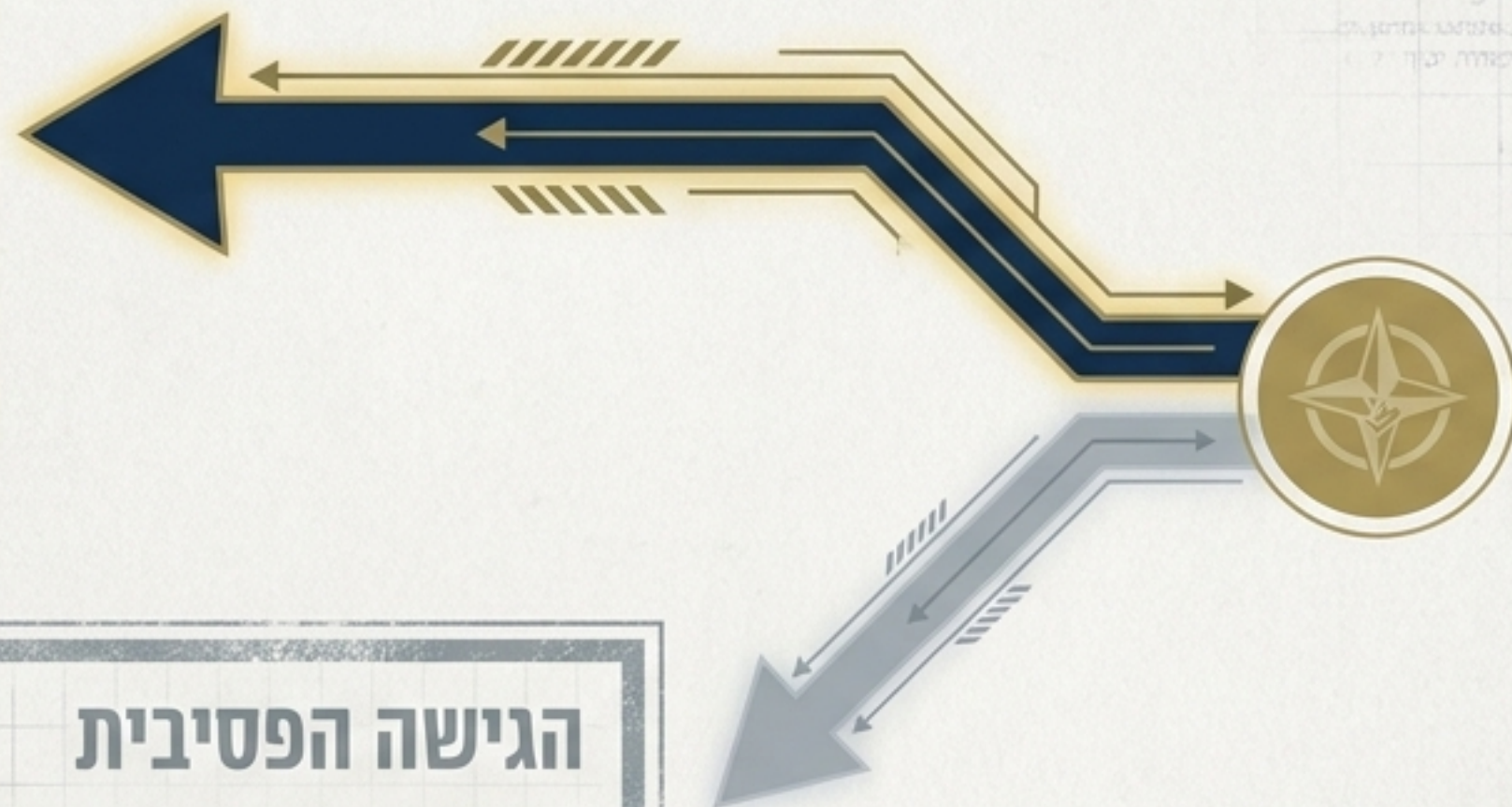
התקדים	הקונפליקט	ההכרעה ההלכתית
חזקיהו המלך	מצוות פרייה ורבייה מול נבואה ודאית שיוולדו בנים רשעים.	לקיים את המצווה ("בהדי כבשי דרחמנא למה לך").
הרב פרנק / ש"ז שרגאי	העלאת יהודי צפון אפריקה מול ודאות של חילון וקלקול רוחני בארץ.	פסק הלכה מפורש לעלות. כמו ברית מילה – עושים את המצווה למרות הסכנה.
מרן הרב קוק	רכישת אדמות ע"י קק"ל מול חילול שבת מצד המתישבים.	המצווה לא בטלה, אך יש להילחם על שמירת הקדושה ללא פשרות.

ההלכה מחייבת לקיים את המצווה – אך דורשת מאבק אקטיבי למזעור הנזק הרוחני.

ההכרעה: התמודדות אקטיבית ולא "אללה באב אללה"

חובת ההשתדלות

הפסיקה להתגייס אינה פוטרת אותנו מהאחריות! היא דורשת מאיתנו הכנה מדוקדקת, הצבת גבולות, ובניית חוסן רוחני כדי לצאת מהשירות שלמים בגוף ובנפש.

הגישה הפסיבית

"הכרענו שזו מצווה להתגייס, אז נתגייס ונקווה לטוב. מה שיהיה יהיה."
הציפייה שהצבא מעצמו יהיה "צבא דוד המלך" לפני שנתגייס.

הפפסק שמתיר ומחייב להתגייס נשען על ההנחה שנעשה כל שלא יצדינו כדי לשמור על קדושתנו.

אזהרת הרמב"ן: משוואת ההפסד

“ועוד, שלא יגברו עלינו
האויבים אם נעשה
כמעשים הגורמים להם
שיגלו מפנינו...”

(רמב"ן, דברים כ"ג)

שלב 1: חטא במחנה
עבירות, פריצת גבולות, טומאה.

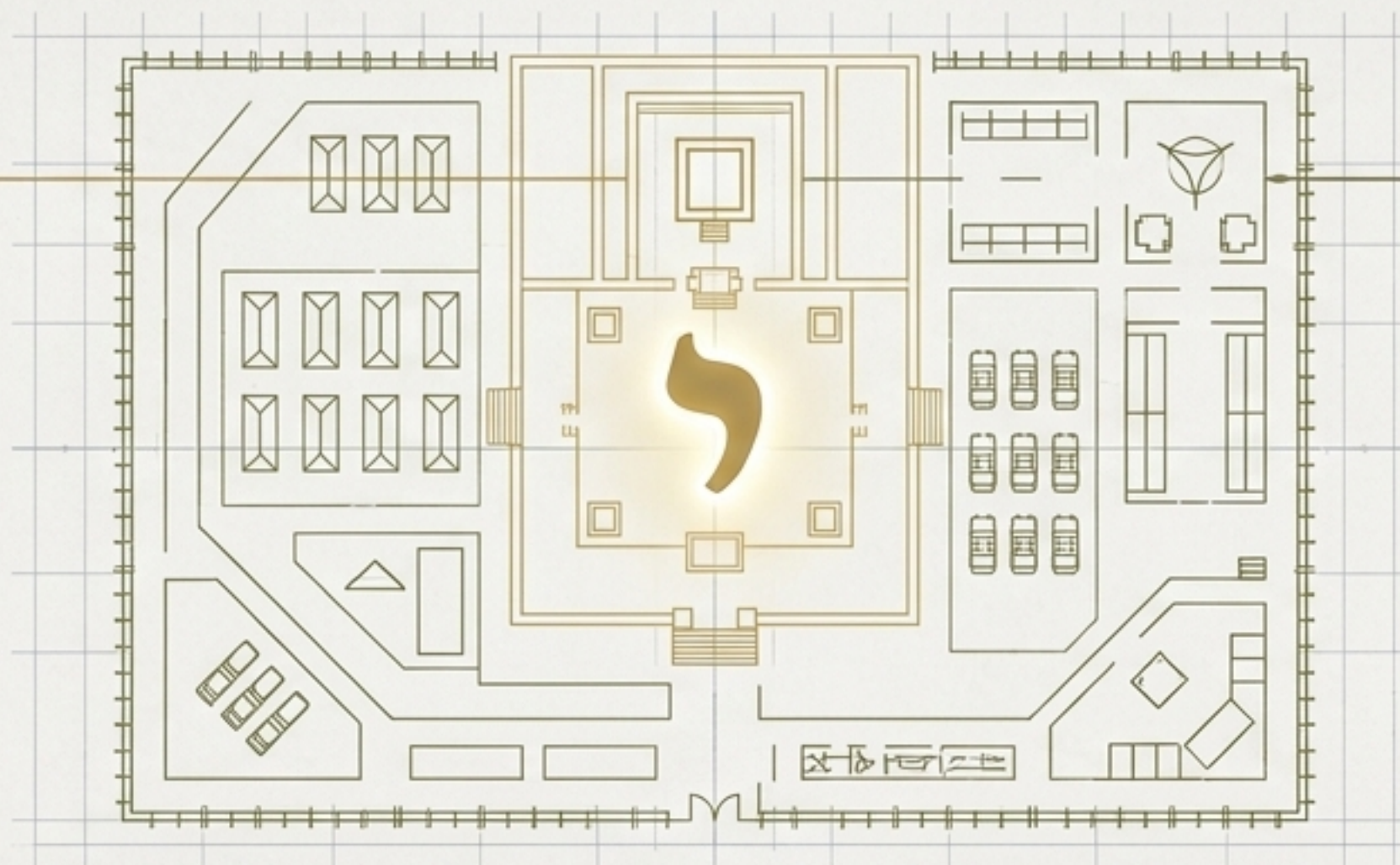
שלב 2: סילוק שכינה
“שלא תסתלק השכינה מישראל...
מכל דבר רע”.

שלב 3: פגיעה צבאית
סכנה קיומית והפסד בקרב.

קלקול רוחני אינו רק בעיה אישית של החייל מול בוראו – הוא סכנה טקטית המאימת על ניצחון הצבא כולו.

סוד האות י' – מחנה אחד, שתי מהויות

מדוע התורה כותבת "וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ" עם האות י' (לשון רבים)?

מחנה אלוהים

השראת השכינה
שיורדת לתוך מסירות
הנפש של הלוחמים.

מחנה פיזי

הבסיס, השק"ם,
הטנקים, האימונים.
מה שנגלה לעין.

שני המחנות מתאחדים לישות אחת.

צה"ל אינו רק צבא הגנה פיזי, אלא מהותית "מחנה שכינה".
הימצאות ה' בתוך הטנקים ובשטחי הכינוס היא עובדה מציאותית.

שתי מדרגות של ישועה (על פי ה"פנים יפות")

"ולתת איבין לפניך"

(מדרגת ההכרעה)

- ניצחון מוחלט והתקפי. מיגור האויב לחלוטין.
- ישועה שלמה. ארדוף אויביי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם.

מדרגת ההכרעה ("לתת איבין לפניך") אינה מושגת רק בכוח הנשק, אלא דורשת את התנאי: **וְהָיָה מַחְנִיךָ קָדוֹשׁ**

- ניצחון מוחלט והתקפי. מיגור האויב לחלוטין.
- ישועה שלמה. ארדוף אויביי ואזיגים אחריה. ואשיגם ולא אשוב עד כלותם.

"להצילך"

(מדרגת המגן)

- הישרדות והגנה. "לחזור הביתה בשלום".
- ניצלנו מפגיעה, האויב לא גבר עלינו, אך הוא עדיין קיים.

16:9

מנגנון הניצחון: התעוררות מלמטה

"תנו עוז לאלוהים" – הנהגת מידה כנגד מידה.

ההתעוררות מלמעלה

עזרת ה' מלמעלה. כוח אדיר שמשלים את החסר ומכריע את המערכה.

ההתקדשות מלמטה

מאמץ אקטיבי של החייל לשמור על קדושת המחנה.
"פתחו לי כחודה של מחט". החלטות קטנות של צניעות, שמירת עיניים ודיבור.

הקדוש ברוך הוא ממתין לתנועה שלנו. הקדושה שאנו מייצרים בשטח היא הדלק שמאפשר לשכינה לפעול את ניצחון המחנה.

אנטומיה של קדושה טקטית

כוונת הלב

מודעות תמידית שמסירות הנפש
הצבאית היא עצמה קדושה. מתוך
שמחה ובריאות נפשית, לא מתוך
פנאטית מדכאת.

גבולות גזרה (עיניים ופה)

"נשמרת מכל דבר רע". שמירה
אקטיבית על העיניים, הימנעות מלשון
הרע ומניבול פה בתוך ההווי הפלוגתי.

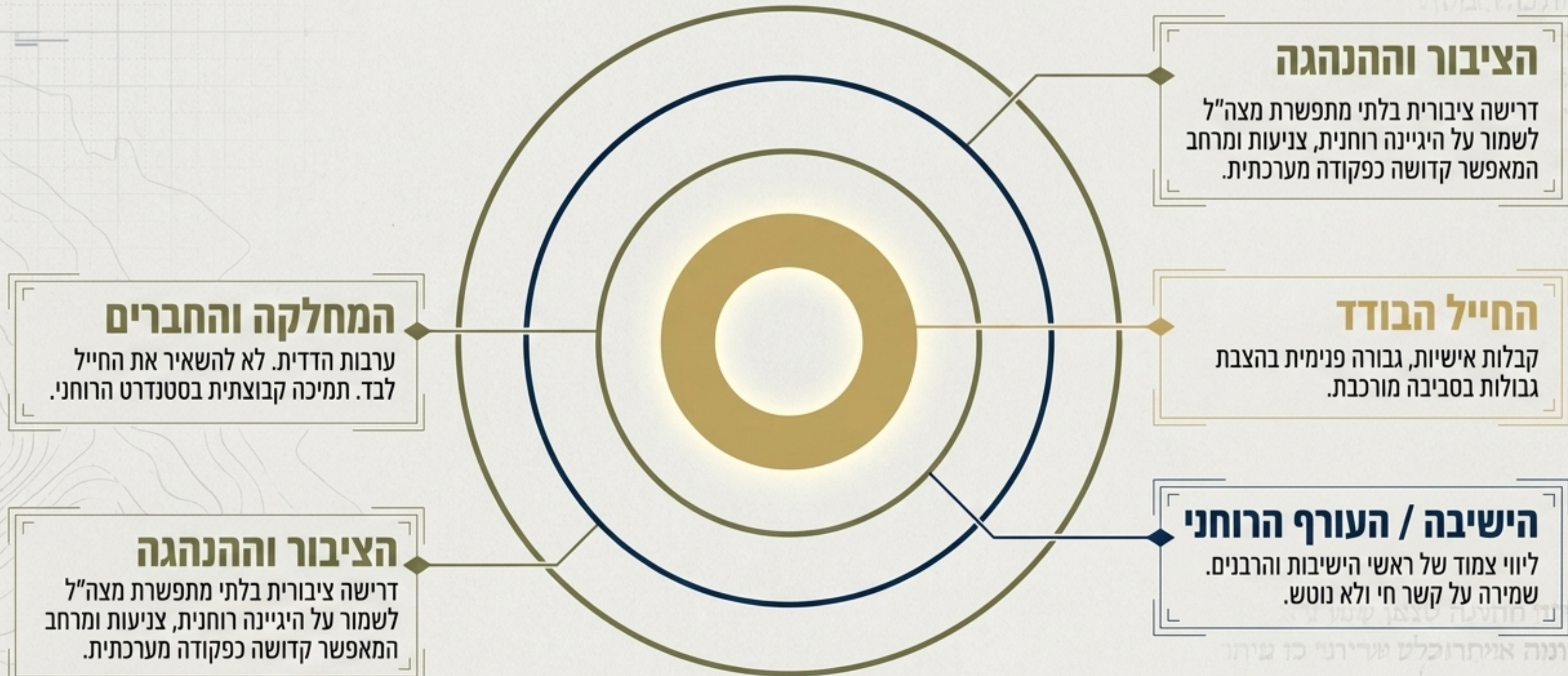
הסמארטפון (נקודת התורפה)

דוגמה מעשית: חסימה הרמטית של
המכשיר הנייד או ויתור עליו לחלוטין
למשך השירות, כדי למנוע חשיפה
ברגעים קשים.

קדושה טקטית פירושה חימוש עצמי בערכים והצבת "גבולות
גזרה" רוחניים באותה רצונות שבה בודקים נשק.

מעגלי האחריות: המערכה על התודעה

המשמעות האמיתית של הניצחון המוחלט

הניצחון המוחלט

המאמץ
הרוחני הנסתר

כל התגברות אישית, בלתי נראית –
שמירת העיניים מול מראה אסור,
סגירת הפלאפון, בלימת מילה רעה –
אינה רק ניצחון אישי.

המאמץ
הצבאי הפיזי

"מסירות נפש כזאת זיכתה את כל הצבא כולו...
מי יודע כמה עוד חיים היו יכולים להינצל
ככל שיש יותר קדושה וטהרה."

אנו מאמינים כי הניצחונות הבלתי-נתפסים וההצלה מהתחזיות המבהילות ביותר במערכה, נזקפים
לזכותם של חיילים שקדושתם ומסירות נפשם עצרו את סילוק השכינה והביאו ישועה שלמה.

סיכום אופרטיבי: 3 כללי ברזל לשירות

1. המצווה עומדת לעד

הגיוס לצה"ל ויישוב הארץ הם מצוות עליונות. החשש מקלקול אינו פוטר אותנו מהחובה להגן על עם ישראל.

2. קדושה = ביטחון

האמת האלוקית קובעת שנוכחות השכינה במחנה היא תנאי אסטרטגי להכרעת האויב ("לתת אויבך לפניך"). טומאה עולה בחיי אדם.

3. חובת ההשתדלות האקטיבית

אסור לסמוך על הנס. על היחיד, הישיבה והציבור להתחמש רוחנית, להציב גבולות מובהקים, ולהילחם על אופיו של המחנה.

"והיה מחניך קדוש"

**"אנחנו הולכים עם צה"ל, מצווה להתגייס ולמסור את הנפש.
ויחד עם זאת, נרים את הדגל ונעשה כל מה שאפשר, בכל מעגלי ההשפעה,
כדי שקדושת המחנה תישמר – למען חיילינו, למען השכינה, ולמען הניצחון."**